

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ – бесплатан примерак
ИЗДАЊЕ СЕВЕРНОБАЧКОГ ОКРУЖНОГ ОДБОРА

БРОЈ 1683, година XIII
СУБОТИЦА, МАРТ 2002.

ПАЉЕЊЕ СВЕЋЕ У ЧАСТ ТРИ ЈЕРАРХА

СЛАВСКИ ОБРЕД: ПРЕДАЈА КУМСТВА

ЗА СЛАВСКОМ ТРПЕЗОМ: ДР РАДМИЛО ТЕОДОСИЈЕВИЋ, НЕНАД ПУПОВАЦ, НИКОЛА ЛАЛИЋ, БРАНИСЛАВА ЧОЛОВИЋ И ГОЈКО РАДИЋ

СРПСКИ РАДИКАЛИ У СУБОТИЦИ ОБЕЛЕЖИЛИ
СЛАВУ СВЕТА ТРИ ЈЕРАРХА

Празник симбол заједништва Срба

Општински одбор Српске радикалне странке 12. фебруара 2002. г. у друштву чланова и пријатеља странке, обележио је своју славу – Света три јерарха.

Славило се по реду и обичајима, а за славским столом, уз свећу, жито и колач, досадашњи кумови Бранислава Чоловић и Гојко Радић предали су кумство проф. др Радмилу Теодосијевићу и дипл. правнику Ненаду Пуповцу.

Поздрављајући госте Гојко Радић и Бранислава Чоловић су свим српским радикалима честили славу и пожелели

да се у миру, здрављу и благослову Божјем састају и раде за добробит српске државе и очување српског националног идентитета.

Руководство Општинског одбора Српске радикалне странке у Цркви Светог Вазнесења Господњег присуствовало је свечаној литургији, а потом је свештеник Славко Пајовић освештао славски колач и жито.

Суботички радикали после славског обреда, уз славску свећу наставили су дружење и пријатељовање са својим гостима.

Света три јерарха (12. фебруар)

Света три јерарха, заправо су светитељи Василије Велики, Григорије Богослов и Јован Златоусти, а сваки од њих има свој дан празновања у месецу јануару. Овај заједнички празник сва три светитеља установљен је у XI веку у време цара Алексија Комнена због чудне расправе у народу око тога који је од тројице светих већи: Григорије због дубине ума, Василије због чистоте и храбрости или Златоусти због чудесне речитости и јасноће излагања вере. Њихове присталице су се чак различито називале: Василијани, Григоријани и Јованити.

Промислом Божијом овај спор је решен на корист Цркве и славу светитеља, јер се они, сваки понаособ, а потом сва тројица, јавише епископу евханитском Јовану речима да су они једно у Бога и да међу њима нема ништа противречно. Посаветовали су епископа да им напише једну заједничку службу и одреди заједнички дан празника. Тако је међу народом спор срећно решен и одређен 12. фебруар, као заједнички празник ових светитеља. Прослављају га сви православни, а српски радикали га славе као славу странке.

НИКОЛА ЛАЛИЋ, ПРЕДСЕДНИК ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА СЕВЕРНОБАЧКИ ОКРУГ ТВРДИ:

СРБИ СУ УГРОЖЕНИ У СВОЈОЈ ЗЕМЉИ

• Национализам Јожефа Касе, Беле Тонковића и сепаратистичке идеје Ненада Чанка српски радикали карактеришу као отворени настап на целовитост државе Србије • Српски живаљ је из дана у дан све поширеши и угроженији • Отворене настапе на биће српскога народа у Севернобачном округу званични Београд и представници републичке власти посматрају равнодушно • Српске радикале посебно брине драматичан над живоштог стандарда људи • Локална самоуправа у Суботици огрезла је у апсолутизму, непоштовању и безобзирном распоређивању заједничког динара у интересу само једне групе људи и једне нације

Деловање Српске радикалне странке на подручју Севернобачког округа одвија се у специфичним политичким и националним условима, с обзиром да су на овом северном делу Србије већ више од деценије присутне отворене сепаратистичке тежње мађарских и хрватских странака. У последњих годину дана, доласком ДОС-а на власт, који је под своје скете окупио, сем ових, и друге непријатеље српскога народа и његове државотворности на овим просторима ситуација је постала колико сложенија толико и одговорнија – када је деловање српских радикала у питању.

Опужба да је реч о националистичкој странци која ремети складни амбијент живљења у Војводини, све су гласније, а по мишљењу Николе Лалића председника Окружног одбора Српске радикалне странке за Северну Бачку реч је о опасној замени теза којој је циљ да српски национализам прогласи нелегитимним, опасним и злогласним, док се истовремено, примера ради, залагање за мађарски и хрватски национални иденти-

тет убраја у високо цивилизацијско и демократско достижење.

Кумровачка пракса

– По принципу који се тренутно лансира у Севернобачком округу ни Туђман, ни Кучан, ни Изетбеговић – нису били националисти, иако су у име своје нације створили нове националне државе; уз негирање и претеривање осталих народа са својих подручја. Реч је заправо о наставку кумровачке праксе чији је идејни творац Јосип Броз, а која је српски национализам проглашавала једином опасношћу, док је на све остале гледала са благонаклоношћу, јер су они помогли реализацији идеје о слабљењу Србије, зарад највећег јачања Југославије.

Тако је сада национализам Јожефа Касе, Беле Тонковића и сепаратистичке идеје следбеника Ненада Чанка демократске тековине 5. октобра 2000-те године, који радикали препознају као отворени настап на целовитост државе Србије и њена

уставна и законска права и обавезе на свакој тачки њене територије.

Лалић указује на бројне пријеме који иду у прилог тврдњи како су мађарски и хрватски национализам у експанзији, те да је српски живаљ из дана у дан, у својој земљи, све потиснутији и угроженији.

– Руководећа места у друштвеним делатностима (правосуђе, образовање, култура) преплавили су кадрови „несрпске“ националности, сличан процес догађа се и у привреди, док локална самоуправа на принципу чистог апсолутизма и мајоритације води политику која је уствари припремна фаза за остваривање етничке аутономије припадника мађарске националности у којој ће први и прави асистенти бити следбеници идеја која заступа Демократски савез Хрвата у Војводини, објашњава Лалић и додаје да је све чешћа појава графита антисрпске садржине који су без сумње рефлексија збивања на званичној политичкој сцени.

Отворени настап на биће српскога народа на северним

просторима Србије, по Лалићевом мишљењу, званични Београд посматра равнодушно ишчекујући да ће њихово намерно „слепило” Запад наградити, или ће пак, Срби у Војводини послужити ДОС-у за још коју нечасну трговину са онима који не признају ни историјске, ни културолошке вредности, ни право, ни правду, ни законе земаљске, ни законе Божје.

– Упркос таквој политици, ми српски радикали верујемо у снажну и чврсту српску и православну свест већине војвођанског становништва, али и оних осталих житеља ове покрајине који Србију доживљавају као своју отаџбину, па смо уверени да ће се ускоро политички калкулanti и циркусанти, попут Чанка и његових истомишљеника наћи на маргини, одакле су стицајем несрећних околности и доспели у жижу политичке збиље.

Узалудна путашевија

Судећи по речима Николе Лалића српске радикale посебно брине драматична ситуација у привредном животу. Та чињеница се одражава на озбиљан пад животног стандарда људи, који ће обећаним путем у Европу, по свему судећи, стићи и гладни и хладни и голи и боси.

– Посебно иритира државост званичника, који пораст цена комуналних услуга, законе противно свакој логици, уредбе које тежак живот чине још тежим правдају потцењујући, при том, здрав разум људи, чак и њихову потребу да буду људи и да при том задовољавају основне егзистенцијалне потребе.

Лалић издаваја проблем суботичког „Севера” као илустрацију пропадања, јер су само камате на неплаћени порез и доприносе достигли 50 милиона динара и тврди како његовом истуреном одељењу на познатом суботичком „Бувљаку” неће помоћи ни Влаховићев транзициони фонд.

Он такође истиче да су од још мање помоћи „путашевија” привредника, као што је било недавно учешће на загребачком Велесајму у организацији београдског „Марк-плана”.

– Реч је о политичко-полтронском наступу, а никако економском, с обзиром да и сами хрватски званичници признају како у њиховој држави постоје 34.000 нeliкивидне фирме, каже Лалић.

Узалудна путашевија што се тиче интереса српске државе, града Суботице и њених житеља обављају и чланици локалне самоуправе, који се, не од сада, понашају као власници државе у држави. Боравци у Америци, Румунији, Мађарској, никад и ничим нису оправдани, а финансирали су из заједничког буџета. Судећи по новинским извештајима само за десет дана председник општине Суботица боравио је два пута у аустријском граду Инсбруку, где је разговарао о смањењу државних интегренција и повећању локалних утицаја.

– Наведено је само један од илустрација понашања властодржача у Суботици који овим градом на исти начин владају већ више од десет година. То значи да се у Суботици 5. октобар 2000. године није ни додио, па је октобарска неокомунистичка револуција Јожефу Каси и његовим политичким и бизнис пријатељима послужила да и даље држе власт која им омогућава да за себе остваре један облик Маркове визије живљења по принципу – радим шта хоћу, узимам колико хоћу, објашњава Лалић, уз позив свим грађанима Суботице да осмотре нову фонтану испред улаза у Градску кућу, како би сами проценили да ли је тачна тврдња српских радикала да у тај објекат није уложен милион и сто хиљада немачких марака.

Приватна прћија

– Поменута свата је за ту намену утрошена, а путеве новца и њихову намену зна се ко треба да утврди, сматра Лалић и наводи низ примера који илуструју како врх суботичке локалне власти газдује општинским буџетом као својом приватном и националном прћијом.

– Иако је одлуком Скупштине општине издвојен део новца за финансирање Српског култур-

ног центра „Свети Сава” овој установи је за разлику од осталих са националним предзнаком од априла месеца ускраћена донација. Када је реч о средствима информисања, ћирилични лист „Дани”, иако му је буџетом одобрено 500 хиљада динара не добија средства, с обзиром да уређивачка политика није скројена по рецепту Имреа Керна. Финансирање је ускраћено и локалној телевизији, која се управо тако присилјава да буде у функцији мађарско-хрватске коалиције, иако јој је већински власник РТС. Нема паре ни за „Буњевачку матицу”, као ни за „Буњевачке новине”, или ни за манифестије које не славе аустроугарске светиње, датуме и величине. Дакле, нашим новцем се финансирају њихове идеје и идеологија, док град све више личи на блатњаву и запуштену паланку, а не на капију према Европи, како то у демагошким наступима локални властодржци говоре.

Председник Окружног одбора српских радикала каже да су његове тврдње о наведеном, илустративне само на педесет метара од Градске куће, а као посебан проблем наводи слом комуналних услуга у приградским месним заједницама.

– Крајњи је тренутак да уместо политичког циркусанта који носи туђи мозак у сопственој глави Ненада Чанка, народ у Суботици пита – где су наше паре и под хитно затражи одговор од оних који пуних десет година с њима пуне сопствене ћупове и при том политичким деловањем диктирају темеље српске државе на њеном северу, сматра Лалић уз уверење да ће ДОС-овска власт притиснута сопственом неспособношћу, неодговорношћу и расподајом српства у најскороје време бити принуђена да распише изборе.

– До тада наш народ треба да схвати како је опште изнад личног, отаџбинско изнад политичког, као и да су се приче о болој и светлој будућности биле само испразна политичка демагогија како би расподаја државе и народа постала стварност.

ГОЈКО РАДИЋ, ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ АНАЛИЗИРА ПОЛИТИЧКЕ ПРИЛИКЕ У СУБОТИЧКОЈ ОПШТИНИ

ДОБРЕ СЛУГЕ ЗЛИХ ГОСПОДАРА

- Савез Војвођанских Мађара захваљујући њолишничким лащима из ДОС-а брише све што је српско и државно • Локалну власић поред србомржње карактерише и љачка • Самовољом Извршног одбора државно постаје приватно • Појединци галаме прошив локалне власић јер им је ускраћен део плена • Поверење народа је изневерено

– Мађарско-хрватско коалиција која пуних десет година руководи, управља и немилице газдује суботичком општином, под кишобраном неуке и политички слепе ДОС-овске власти за последњих годину и по дана показала је своју суштинску антисрпску црту, јер је захваљујући „богорадским партијама“ које јој нису дорасле ни кадровски, ни стратешки, размахале своја крила којима брише све и свакога ко им у остваривању њиховог антидржавног посла постави препеку.

СМЕШНЕ ПОЛИТИЧКЕ КРЕАТУРЕ

Овим речима председник Општинског одбора Српске радикалне странке Гојко Радић карактерише глобални учинак суботичке локалне власти од 5. октобра 2000. године до данас, а понашање унутар суботичког ДОС-а оцењује као однос моћних господара и неуких слуга.

– Наравно моћни господар је Савез војвођанских Мађара, чији лидер од понедељка до петка седи уз скуне Зорану Ђинђићу и спроводи усред Београда оно што викендом договори са својом партијском групом, а што је углавном усмерено против Београда и свих оних који би желели да раде и стварају у државном и националном интересу. Реч је о Јожефу Каси који за разлику од периода када је сарађивао са социјалистима, сада осталом делу ДОС-а у Суботици (мимо Савеза војвођанских Мађара) служи као заштита, али само у случају да се понашају као слуге без права, то јест без глава.

Ако се понеки од њих дрзне да мисли, па да још и изрекне став да се примера ради за Савез војвођанских Мађара и његове највеће профитете 5.

октобар није ни дододио – дододи му се разрешење као потпредседнику општине Небојши Јањићу.

Радић сматра да је Јањић супростављајући се диктатури СВМ исказао људску и националну храброст, као и да је то могао, јер као стручњак има обезбеђену егзистенцију.

– За разлику од њега, они скупљени „с коца и конопца“, без радног стажа и образовања, без знања и искуства, удобно заваљени у маријатеријанске фотеље не виде „даље од носа“, то јест не виде да су вучени за нос постали смешне креатуре суботичке политичке сцене које ће колико сутра завршити на периферији једног мучног периода који је поред србомржње резултирао и безобзирном пљачком градског буџета кроз дуги низ година.

РУКА РУКУ МИЈЕ...

Први човек суботичких радикала ову своју тврђњу илуструје налазима Анкетног одбора који је на захтев одборника Демократске странке фор-

мирала Скупштина општине како би преиспитала сумњу како је у пословању највећег јавног комуналног предузећа Завода за урбанизам било незаконитих послова када је у питању додела станова, газдовање градским грађевинским земљиштем, пословним просторима, као и улагања у капиталне инвестиције, као што су изградња комплекса затворених базена, фонтане испред Градске куће, централних гаража итд.

– Анкетни одбор је утврдио да је било незаконитих и сумњивих послова у односима неких приватних фирми и локалне самоуправе. Тако је неоспорно утврђено да је приватној грађевинској фирмам „Панонград“ 1995. године пребачено три милиона динара као аванс за изградњу базена. Радови на базену су први пут отпочели 1999. године, с тим да је шиповање терена извела београдска фирма „ПИМ“ за шта је плаћена парама из општинског буџета. Покривање шипова изводи „Панонград“, радове фактурише по ценама из 1999. године и до дана данашњег нема одговора које, зашто је и како користио заједничка средства свих грађана у току пуне четири године. Трансакције општине са приватном фирмом „Субиро“, такође по налазима Анкетног одбора показује да

ГОРИ СЕ НЕ ПАМТЕ

Учинак суботичког ДОС-а по интерес грађана је погубан. Ништа боље не функционишу ни њихове газде у Београду, па су српски радикали уверени да не само Суботица и не само Србија, већ и цео Балкан гору власт не памте.

Уверени смо да ће опљачкани Суботичани схватити да овој групи профитера никада више неће дати свој глас.

Такође српски радикали верују да ће се српски живаљ окупити око минимума заједничког интереса, па ће гласати за оне партије које бране и обезбеђују јединство Србије, мирну будућност и сигурну егзистенцију.

је у суботичкој општини све могуће, то јест да је за адаптацију два једнособна стана могуће добити 751,94 квадратна метра пословног простора и 3316 квадратних метара градског грађевинског земљишта. Ако сте прави човек на правом месту, можете решењем Извршног одбора Скупштине општине добити државни пословни простор на лично име и презиме, као што се десило истакнутом члану Савеза војвођанских Мађара Јожа Ласлу. Наиме, он је 25. фебруара 2000. године ређењем Извршног одбора постао власник пословног простора у Суботици у Улици цара Лазара 12. Наиме на 133 седници којом је председавао Имре Керн, из фонда пословног простора изbrisан је заједнички део граде на парцели 2627/2 Стари град. Сада је претворен у приватну адвокатску канцеларију у којој Јожа дели савете шта је по закону, а шта

против њега, каже Радић, уз тврђњу да је на овакав, или сличан начин, из фонда општинског пословног простора нестало стотину објектата.

ЛИЧНИ ИСПРЕД НАЦИОНАЛНИХ ИНТЕРЕСА

– Ови и други примери међу којима је фарса око продаје стана у улици Ивана Милутиновића 13, који није постојао, сведочи да су челници суботичке локалне и комуналне управе загазили дубоко у нелегалне радње, али их као и током протеклих десет година загушују буком да су угрожени од Срба, чак и оних који су под прогоном усташких силника напустили огњишта и склањајући живе главе доспели у Суботицу, мислећи како су у земљи Србији сигурни. Радић објашњава како је Суботица једини град у Србији који није учинио ништа на изградњи објекта за смештај прогнаника и директно за ту неправду над делом несретног српског народа оптужује Јожефа Касу и његове следбенике који годинама неће да издају грађевинску дозволу за изградњу избегличких насеља, како се, према њиховим тврђњама, не би мењала етничка структура града.

– Верне слуге СВМ господара за годину и по дана о овом проблему нису ни писнули, али су зато за своје мале личне интересе продавали националне и државне. Примера ради, за место и накнаду, слепим гласањем у Управним одборима, дозволили су да се преко ноћи измене национална управљачка структура у виталним установама и да до сада невиђене мађаризације захвати сваки сегмент живота у граду, тврди Радић уз нагласак да они појединци који галаме о безакоњу у локалној власти то чине, јер им је ускраћен њихов део плена.

– Да се то ради из принципијелних и моралних разлога, из искрене жеље да се стане криминалу за врат и пословање Завода за урбанизам и локалне управе уведе у легалне токове не би се пустио појединач – осветник Мирко Бајић да гуди о неправди – док му гудало не разбије главу. Акцију против криминала и корупције повеле би демократске снаге у ДОС-у, али с обзиром да о демократији знају само као „транспарентном“ чину тј. подметању пожара у савезном парламенту, у овом тренутку не могу чак ни да буду ватрогасци док њихови коалициони партнери тј. господари, пале све што има српски и државни предзнак и што угрожава њихову ничим оправдану доминацију у граду где је словенски живаљ апсолутна већина, закључује први човек суботичких радикала Гојко Радић. Он истовремено изражава наду да ће народ умети да препозна оне који су на таласу оправданог нездадовољства изневерили њихово поверење и продајући душу ђаволу покушали да затирући српско име буду добре слуге злих господара.

ПОРУКЕ – ПОРУКЕ – ПОРУКЕ – ПОРУКЕ – ПОРУКЕ – ПОРУКЕ**СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ЈЕ САОПШТАВАЛА ЈАВНОСТИ:****Распродажа српских интереса**

Српска радикална странка сматра да Владу Зорана Ђинђића на задатку распродaje и препродаје српских националних интереса не треба реконструисати. Она треба да падне, јер су под њеним патронатом дигли главу сви српски непријатељи који уз благослов „Ђинђићеваца“ разарају државно и национално ткиво Србије.

Суботица је најбољи доказ како садашња Влада влада, то јест како извршавајући налоге „споља“, подстиче раслагање државе „изнутра“.

Самовоља породичних ротаријанских интереса у локалној власти, извесност да ће овадашњим правосуђем газдovati страни државњанин у пензији, само су два из низа разлога што ми српски радикали желимо да се оконча владавина оних који не знају ни ко су, ни када иду, али зато добро препознају сегедински платни списак који редовно потписују након обављених послова који служе на срамоту српском роду.

Аутономија – безумно спашавање ДОС-а

Српски радикали ДОСОВСКО сагласје око аутономије Војводине сматрају безумним спашавањем сопствених позиција у власти оних којима је столица у Београду, а глава у Вашингтону. Политбиро ДОС-а пристао је на уцене војвођанских ситних поли-

тичкých сепаратистичких политичара, који крупним уценама условљавају далекосежне одлуке за српски народ у српској Војводини.

Српски радикали закључке Политбира ДОС-а сматрају нелегитимним, јер су одлуке о промени УС-

ТАВА у искључивој надлежности Републичке Скупштине, а не оних који у жељи да буду „калифи уместо калифа“, цепају нашу отаџбину Србију, доказујући да су тако далеко од свога народа – и од Европе.

Раскалашно газдовање народним парама

Српски радикали позивају грађане Суботице да обиђу фонтану испред Градске куће и увере се у раскалашно и бахато газдовање локалне власти нашим заједничким буџетским динаром.

У форнтану је по одлуци суботичких властодржаца уложено преко милион немачких марака. Новац за жолни керамику је пребацивању у Мађарску за време док су на народ падале НАТО бомбе. Посредници у овом послу и извођачи радова били су познати дворски и партијски пројектанти, градитељи и мајстори афа-операција, док су

наше улице и даље блатњаве, а у појединим градским и приградским насељима водоводна и канализациона мрежа је неостварљиви сан будућности.

Српски радикали позивају грађане Суботице да размисле о превари тј. представи званој фонтане у режији Савеза војвођанских Мађара, а надлежне државне органе да испитају да ли је само изградња фонтане прогутала наших заједничких милион марака тј. нису ли њене каскаде послужиле да појединцима из локалне власти порасту девизне уштеде.

Завадили се око плена

Сукоб појединача из Демократске стране и Савеза војвођанских Мађара, којим се забавља суботичка јавност, сукоб је завађених око плена који се мери стотинама хиљада немачких марака, вредним пословним просторима, стамбеним објектима и

утицајним позицијама.

Српски радикали су на време упозоравали грађане Суботице да не дају поверење таквим људима, који садашњим међусобним оптуживањима и кривичним пријавама и јавно доказују да је њихов једини интерес новац и власт.

Зато српски радикали позивају грађане Суботице да јавне преписке на релацији Ишпановић – Керн – Каса – Бајић схвате као битку ко ће више узети наших заједничких паре, а неку њихову могућу будућу коалицију да су породице тј. рачуни намирени.

Дулић – странка и локални циљеви

Избором Скупштином Општинског одбора Демократске странке, Суботица је добила нову породичну партију, којој је база у Ђурђину, а централа у Београду.

Дулић – странка (ДС) је сада у прилици да под републичким кишобраном остварује локалне циљеве.

Српским радикалима су они одавно познати и јасни, па зато позива све патриотски оријентисане странке и грађане да сагледају право лице ДС (Дулић стране) и њихово деловање са циљем да је њихов Ђурђин ту, а наша Дренова далеко.

„ОКО“ – лице шовинизма

Они којима су пуна уста истине и само истине, демократије, толеранције и суживота од „како смо се ослободили“ још једном су показали своје ПРАВО ЛИЦЕ и склоности према (не)правди. ЛИЦЕ примитивизма најгорег шовинизма и нетрпељивости према свему што је српско, према свему што је православно.

Овога пута на мети „ослобођених демократа“ нашао се нико други него онај који није имао ни разлога да буде. Да не напишемо – да није ни смео. Да је било и мало части и људског хришћанског или било којег верског осећања на овакав начин не би био приказан ни један духовни пастир било ког народа. И у томе је у ствари суштина – требало је ударити, не на

појединца него на цео српски род. На све Србе ма где живели и чиме се бавили. Срби су па нека то и осете. Ако је таквом вређању могао да буде изложен сам патријарх српски, па шта онда да очекује обичан народ. Овако је све казано: Срби, овакав вам је најбољи међу вама, овакви сте.

Српској радикалној странци сасвим је јасно, а овим јавним реаговањем жељимо да саопштимо широј јавности да поред самих извршилаца овог гнусног дела – чланова редакције – односно аутора текстова и уредника билтене „отпора“ – сматра много одговорније њихове налогодавце. У самој Суботици и ван ње. Газде наредиле, уредно платиле, посао обављен, они скинули рукавице и руке им остала чисте. Ме-

ђутим, код Срба постоји народна изрека која гласи: „батина има два краја“.

Српска радикална странка ће са своје стране припремити адекватне мере на заштити Срба и свега онога што је српско на просторима Северне Србије.

Остаје да се види на који ће начин да реагује министарство (не)правде и локална самоуправа која не спроводи оно што је локална скупштина изгласала, а то је да уплати 500.000 динара ћириличном листу ДАНИ, али зато редовно извршава уплате билтену (на 84 странице) фантомске организације – ОКО. Можда по критеријуму, што више плувања по Србима то редовније уплате.

У Божији суд несумњамо.

Керн признаје само суд своје партије

Председник Извршног одбора Скупштине општине Имре Керн својом јучерашњом изјавом да ће о његовој оставци судити само Савез војвођанских Мађара потврђује да је и даље верни Брозов следбеник – јер признаје само суд своје партије.

Српски радикали зато тврде да Керна суд грађана ни не интересује, па стога он и истрајава на позицији председника Извршног одбора упркос закључцима Анкетног одбора који указују да је лично са својом послушничком бирократском свитом газдовао новцем за капиталне инвестиције, становима и пословним просторима као својом бабовином.

Тако финансијски ојачан, прошле недеље, отпутовао је и у Брисел да разматра стратегију НАТО пакта, док су његови „поданици“ у Суботици због неочишћених улица каснили на посао и мучили друге муке изазване катастрофалним стањем комуналне инфраструктуре у Суботици.

Српски радикали зато препоручују Имреу Керну, да док чека суд своје партије, политику НАТО пакта препусти Џорџу Робертсону, а он, по опису радног места, да се, поред осталог, позабави проблемима канализације у улици Ивана Антуновића.

За Српски народни покрет „Светозар Милетић“

Српски радикали поздрављају постојање Српског народног покрета „Светозар Милетић“ у Суботици, иако као политичка партија нису учествовали у његовом иницирању и формирању.

Српски радикали сматрају да ће овај Покрет помоћи обједињавању

српског националног корпуса и превазилажењу дневно политичких неспоразума српскога народа на овим просторима.

Српски радикали су на време упозорили на погубно деловање Дулић странке (ДС), која је за осуду Српског народа покрета „Светозар Милетић“

употребила Србе који су веру продали за вечеру.

Српски радикали верују да ће док такви поједу вечеру, стићи нови избори на којима српска рука неће заокружити њихова имена.

СРЕБИЈА ЈЕ ВЕЧНА, ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

Газдовање Гезе Кучере

Смењивањем директора у суботичким школама

Негирају се државне институције које су једино надлежне, по важећим законима, да разрешава и поставља директоре.

Геза Кучера је себе замислио у улози Републичког министра и сам себи дао овлашћење да се бави разрењима и постављењима директора суботичких школа, што је у супротности са важећом законском процедуром.

ДОС, односно суботичка локална самоуправа као део ДОС-а, као позиција на власти и као део легалистичке

коалиције (односно како се њени членници по сопственим изјавама залажу за легализам) на тај начин негира само себе, односно своје институције управљања, или је посреди нешто треће?

Предложени директори самозваног министра просвете Гезе Кучере, не да су бољи већ су по квалификацијама и способностима гори!

У исто време кадровска решења Гезе Кучере не одговарају националној пропорцији становништва Суботице (формизованы су кадрови мађарске и хрватске националности) и нисмо убеђени да су за такав расплет догађаја гласали баш сви Суботичани.

Отац је старији од сина

Српски радикали поздрављају постојање Канцеларије за притужбе и жалбе грађана, али траже да њу води стручно лице коме је право струка, а не нестручна и неискусна особа која је ову позицију зарадила само зато што је пре 5. октобра 2000. године била „против“.

Да је којим случајем шеф канцеларије дипломирани правник знао би да је отац старији од сина тј. да је Устав државе изнад Статута општине, те да према томе хрватски језик није у службеној употреби на основу закона, већ

по вољи локалних моћника који мисле „држава то сам ја“. Шеф канцеларије би морао да зна да у државним установама тј. на њеним шалтерима, службеници не морају да знају други језик осим службеног језика – прописаног Уставом.

Српски радикали се истовремено диве полиглотама и били би веома задовољни када би шалтерски радници у Суботици знали 23 језика тј. онолико колико има припадника различитих народа, мањина и етничких група.

Нова власт продаје Србе

Јучерашње саопштење Савеза војвођанских Мађара по који пут демонстрирало је двоструке аршине ове партије које усмерава и обликује Јожеф Каса.

Тако је он путем своје партијске машинерије иступ Ивице Дачића орактерисао фашистичким. Учинио је то као и увек када је реч о онима који бране српски национални интерес,

док себе и своје који бране национални интерес Мађара назива демократама.

Та опасна замена теза по којој су Срби брачници националних интереса фашисти, а Мађари брачници својих националних интереса – демократе, сада доживљава своју нову агресивну оферну, јер функција под председника републичке владе Јоже-

фу Каси то омогућује. То је и најбоља илустрација суштине политичке нове српске власти која продајом Срба и националних интереса обезбеђује своје место у тзв. „демократском свету“. Српски радикали очекују да ће се овим поводом огласити и социјалисти – али не као заштитници партије – већ као заштитници српског националног интереса.

Суботички медији

– Српска радикална странка сматра да су суботички медији затворени за СРС.

– СРС није дат довољан простор у информативним емисијама, што јој

као другој политичкој партији (по резултатима последњих избора) свакако припада.

– У тој информативној апстиненцији према Српској радикалној стран-

цији предњаче „Суботичке новине“, које већ дуже време не објављују никакве информације о деловању Општинског одбора Српске радикалне стране у Суботици.

Осуда напада на Михаља Кочиша

Општински одбор Српске радикалне стране најоштрије осуђује физички напад на директора Основне школе „Гроф Сечењи Иштван“ господина Михаља Кочиша. Истовремено позива све припаднике српског националног корпуса да се суздрже од оваквих и сличних инцидената и тако покажу своју толеранцију и спремност да ће достојанствено дочекати нове изборе који ће изменити српску политичку сцену, као и састав локалне власти у Суботици.

Брутални напад на господина Кочиша је чињеница над којом треба да се замисле представници општинске власти, који од првог момента свог јавног политичког деловања угрожавају српске и државне интересе на северу Србије.

Доказ за то је, поред осталог, конституисање општинске владе у јесен 2000. године, када су из њеног састава изостављени припадници српског народа. Изјаве њених чланова о премештању и уклањању српских споменика у граду, неопходности одвајања Војводине од Србије, предлози кандидата за директоре школа са искључиво именима припадника мађарске националности, као и неприхватљиво и непедагошко понашање појединих професора мађарске националности у суботичкој Гимназији „Светозар Марковић“ подигли су националну тензију

незабележену ни у времену ратних година.

Општински одбор Српске радикалне странке упозорава општинску власт на одговорност коју преузима својим изјавама и поступцима и подсећа је на библијску изреку: „Ко мач потегне од њега и страда“.

GRAFOPAN
ŠTAMPARIJA
24000 Subotica, Murska 14
Mob. tel.: 063-794360

Prospekti i drugi reklamni materijali,
kancelarijski materijal, (memorandumi,
fakture, otpremnice i sl.), nalepnice,
etikete, vizitkarte, pozivnice,
školski pribor, fascikle,
kalendari i drugi štamparski materijal
po želji naručioca

10 godina u službi
kvalitet štampe

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ * Главни и одговорни уредник: Гојко Радић

Број уредио: Савет за информисање и маркетинг.

Редакција Севернобачког округа прима пошту на адресу Трг Лазара Нешића 1/Х, соба 124, телефон: 024/551-928

Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар јавног информисања
Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године

Тираж: 3000 примерака

Штампа „ГРАФОПАН“ Суботица